«No podem estar esperant perquè finalment Maragall et digui que no i després hagis d'anar de pressa»

«Barrionuevo va acabar amb els GAL i li demanen 20 anys de presó; Martín Villa dirigeix una gran empresa»

«No vam ser capaços de resoldre el finançament dels partits polítics, i prou que ho hem pagat»

Jordi Solé Tura

Exministre de Cultura i diputat del PSC

«Maragall s'haurà de decidir aviat»

JORDI XARGAYÓ
Girona

QUIM ROSER

Jordi Solé Tura, durant l'entrevista mantinguda a la redacció del Diari de Girona.

Jordi Solé Tura, 67 anys, és un dels històrics de la política catalana. Primer amb el PSUC i després amb el PSC, és diputat al Congrés des del 1977. Va formar part de les comissions redactores de la Constitució i de l'estatut. També ha estat diputat al Parlament de Catalunya. Entre 1991 i 1993 va ser ministre de Cultura. Al marge de la política i de la seva professió de jurista, és autor de nombrosos llibres i articles de premsa. En aquesta entrevista analitza l'actualitat política a Espanya i Catalunya.

– Quan Almunia diu que el PSOE s'ha de renovar, vostè se sent jubilat?

– La renovació no és un concepte que faci referència a l'edat. A la política la renovació és constant. Si vol dir que han d'entrar noves generacions, hi estic d'acord, i per descomptat que jo no seré cap obstacle per a l'entrada de ningú.

– Què han de fer els socialistes per recuperar credibilitat?

– Primer renovar-se, però no només les cares i les persones, sinó l'estil i les opcions. Nosaltres hem complert una etapa de govern molt important. El PSOE ha transformat el país. I si ara encara vivim bé és perquè les condicions les va crear el Partit Socialista. Els problemes ara ja són diferents. Entrem a la Unió Monetària i moltes coses canviaran. Hem de reivindicar el que vam fer, però hem de viure de cara al futur.

– Com es pot renovar un partit que té Barrionuevo de diputat i fa homenatges a Josep Maria Sala?

– Barrionuevo i Sala són dues persones per les quals tinc una enorme estima. Han fet una feina molt important i són injustament tractades. El cas de Barrionuevo és el més sagnant. El GAL existia abans del Partit Socialista. Es deia d'una altra manera. Els governs de l'UCD no van aconseguir resoldre-ho. Va ser Barrionuevo qui va acabar amb les Triples A i els GAL. El que passa és que s'ha agafat aquest tema per desprestigiar el PSOE. I aquí hi han jugat periodistes que havien reivindicat que entrés l'Exèrcit al País Basc i que havien alabat sempre els GAL, i jutges estrella que han volgut fer el número especial. I ara ens trobem que a alguns que han estat ministres de l'Interior en el període democràtic ningú els diu res. Martín Villa és president d'una gran empresa i, en canvi, al que va acabar amb els GAL li demanen vint anys de presó. És insòlit.

– Barrionuevo està processat, i Josep Maria Sala ha estat condemnat. Si no podem confiar amb la Justícia...

– Jo hi confio, però tinc els meus dubtes en alguns casos. Que en aquest moment surti un jutge i digui que el senyor Conde és culpable de no sé quantes coses, però que només li demana tres o quatre anys de presó, i que un xicot com el Carles Navarro estigui condemnat a tretze anys de presó i no el deixin sortir en llibertat, és que hi ha diverses vares de mesurar. O que surti una sentència que digui que Cañellas, l'expresident balear, és culpable, però que el delicte comès ha prescrit, doncs perquè el deixeu prescriure? El finançament l'hem fet tots els partits polítics, sobretot en els períodes inicials quan s'havien de fer moltes eleccions i no teníem ni un duro. Ho vam fer tots. Alguns encara ho fan.

– Però vostès van governar amb majoria absoluta i no van canviar el sistema de finançament. És més, encara no està resolt.

– Estem discuint la llei, i no hi ha acord. Aquest acord passa per si ha de ser un finançament públic o privat.

– És a dir, amb pèls i senyals o opac...

– Sí. Els socialistes sempre ens hem oposat al finançament privat, perquè això vol dir que qui paga mana. Quan es demanen recursos a empreses privades no saps si te'ls donaran perquè sí o voldran utilitzar-los com a mecanismes de pressió. Nosaltres volem que hi hagi el màxim de finançament públic. I, si n'hi ha d'haver de privat, que sigui transparent. Convergència i el PP volen finançament anònim. Nosaltres, no. No vam ser capaços de resoldre-ho en el seu moment, i prou que ho hem pagat.

– Què opina de les declaracions de Luis María Anson?

– Tot el que ha revelat ja era conegut, però no es podia demostrar. Va ser una conspiració molt perillosa. Ell mateix diu que va posar en risc l'estructura d'Estat. És fruit d'una mentalitat molt semblant als cops d'Estat militars.

– Una reedició dels salvapàtries?

(Continua a la pàgina següent)

«Els socialistes vam ser uns passerells amb TVE»

– Tots els ministres i exministres d'Interior són solidaris amb els seus antecessors i successors. Vostè és solidari amb l'actual ministra de Cultura?

– No.Jo sé que el Ministeri té unes limitacions i, per tant, jo no criticaré algunes coses. Ara bé, no estic d'acord amb el seu estil, molt autoritari, ni amb la seva concepció de la cultura espanyola, que és molt retrògrada.

– Com acabarà el decret d'Humanitats?

– Crec que relativament bé. Aquest és un dels casos que ha fet rebotar la meva successora. La seva intervenció al Congrés era per filmar-la. Es va enfrontar a tot el Parlament. Va sortir a escena pensant que tots erem estúpids i idiotes i que ella portava la veritat.

– El PP instrumentalitza TVE més o menys que el PSOE?

– Uf! Infinitament més. És cert que una mica, és vulgui o no, s'acaba instrumentalitzant, però els socialistes vam ser uns passerells, uns ingenus. Tots sabíem que el dia que que el PSOE perdés les eleccions no tindria ni un sol mitjà de comunicació. La instrumentalització actual de Televisió Espanyola no l'havia vista des de l'època d'en Franco. Han tornat els mateixos personatges i els mateixos temes d'abans. És una televisió absolutament partidista.

– Per què creu que la Generalitat no contribueix econòmicament al Museu del Cinema de Girona?

– És un museu que em va interessar moltíssim, i recordo quan va començar una petita pugna entre Girona i Figueres. Quan es va decidir el seu emplaçament vaig ajudar en Joaquim Nadal tant com vaig poder. Em sembla vergonyós que la Generalitat no hi ajudi. No és una cosa només de Girona ciutat, sinó de Catalunya.

(ve de la pàgina anterior)

– Més que rés per interessos propis. Creien que amb el PP els aniria millor a ells. Però ara l'Anson, que és una persona molt d'ordre, està inquiet per l'empresonament d'algun general de la Guàrdia Civil.

– Aposta per l'Almunia?

– Sí, naturalment. És una persona sensata, coherent i dura de pelar.

– Recomanaria a Felipe González que acceptés algun càrrec a Europa?

– Jo crec que l'haurà d'acceptar. És un capital polític que no es pot perdre. S'ha trobat, com molts dirigents socialistes, que van haver de començar molt aviat i han acabat molt d'hora. A la seva edat es quan es comença a fer política. És un home que té un prestigi internacional enorme.

– La presència de Felipe Goinzález és un obstacle per Almunia?

– És lògic. Felipe González és un dirigent d'un enorme carisma, i el que el substitueix ho sap, com també sap que és un punt de referència. Felipe González ha de saber posar el seu prestigi al servei del partit, alhora que no l'ha de monopolitzar. Això no és fàcil. Hauran de passar uns mesos abans que tot això no es sedimenti i cadascú ocupi el seu lloc.

– Tenim govern del PP per molt de temps?

– Fins a les pròximes eleccions.

– I prou?

– Espero, i faré el possible perquè sigui així.

– Els socialistes arribaran a les pròximes eleccions amb missatges i persones en condicions de poder guanyar el PP?

– S'ha de fer. Un dels centres importants de renovació el tenim en el PSC. S'estan llançant propostes molt interessants, com en el finançament autonòmic, que acabarà cuallant a tot arreu, o l'estructuració de l'Estat.

– Vostè és dels socialistes més crítics amb el nacionalisme català. No creu, però, que el que està en alça és el nacionalisme espanyol?

– Sí, sí. Jo no sóc partidari de cap nacionalisme, però el més nefast que hem tingut a Espanya és el nacionalisme espanyol. El nacionalisme català va néixer com un factor de regeneració davant el nacionalisme espanyol. Sempre he respectat el nacionalisme català, però me n'he distanciat molt perquè sempre he pensat que tenia un contingut social que no quadrava amb el que jo volia. Jo sóc federalista, autonomista, i sóc un dels que més he lluitat per això. El pitjor que ens pot passar és que hi hagi una nova confrontació entre nacionalismes, l'espanyol, que està ressorgint en el PP, i els anomenats perifèrics. ETA això ho entén molt bé, i és el que fa. Si ara està atacant el PP és perquè vol que hi hagi una confrontació entre dos nacionalismes radicals. Un l'espanyol de dretes i l'altre el basc violent, i tots els altres al mig sense tenir un lloc propi. Això és terrible i ens col·loca en un carrer que no té sortida.

– Creu que Espanya tindrà algun dia un marc polític en el qual tothom se senti còmode?

– Sí. Si vostè fes ara una enquesta a tots els habitants d'Espanya preguntant-los si volen renunciar a la seva autonomia, es trobaria que el 90% li diria que no. La gent en aquest moment viu millor i les autonomies ja han servit per reequilibrar l'Estat. La gent ja no emigra, es queda a casa seva.

– Maragall sosté que s'ha de fer un pacte autonòmic asimètric o diferencial. El seu federalisme també és asimètric?

– Estic d'acord amb el federalisme asimètric. Hi ha situacions que no són exactament iguals. De fet la Constitució ja crea un sistema d'autonomies asimètric. A mesura que les comunitats autònomes es vagin consolidant s'unificaran criteris, però sempre hi haurà fets diferencials, com la llengua, la insularitat. El nivell que ha de ser idèntic és el dels drets de la persona. Un cop coberts els elements bàsics, els fets diferencials poden entrar en joc.

– On situa el sostre de l'autogovern a Catalunya?

– Exactament no ho sé. Els elements que tenim per analitzar-ho van canviant. La UE obre perspectives molt bones. Quan Europa sigui un conjunt amb moneda única i major integració, moltes coses tindran un altre caire. Jo estic convençut, tot i que no té base científica, que tindrem un procés triple. Els estats actuals perdran força, perquè moltes de les seves competències passaran a la Unió Europea, alhora que es mantindran molt de temps com a mecanismes de redistribució interna. Entre ells s'establirà una relació de tipus confederal. I, en canvi, per sota d'això hi haurà un procés de les regions i de les ciutats que aniran creant un teixit comú cada cop més federal.

– Que Girona, per exemple, estableixi més relacions comercials amb Tolosa que amb Badajoz?

– Per exemple. Si li interessa. Els mercats, tot, canviaran molt. Quan tinguem una xarxa molt coordinada de tren ràpid, que per anar de Barcelona a Girona es trigui mitja hora, es crearan unes situacions noves. Això ja està passant avui. Vostè agafi Tolosa, Montpeller, Perpinyà, Barcelona, València, i ja és gairebé un nucli.

– Per què el PSC no té candidat a la Generalitat?

– Bona pregunta. I vostè què en pensa.

– Perquè Maragall no s'ha decidit...

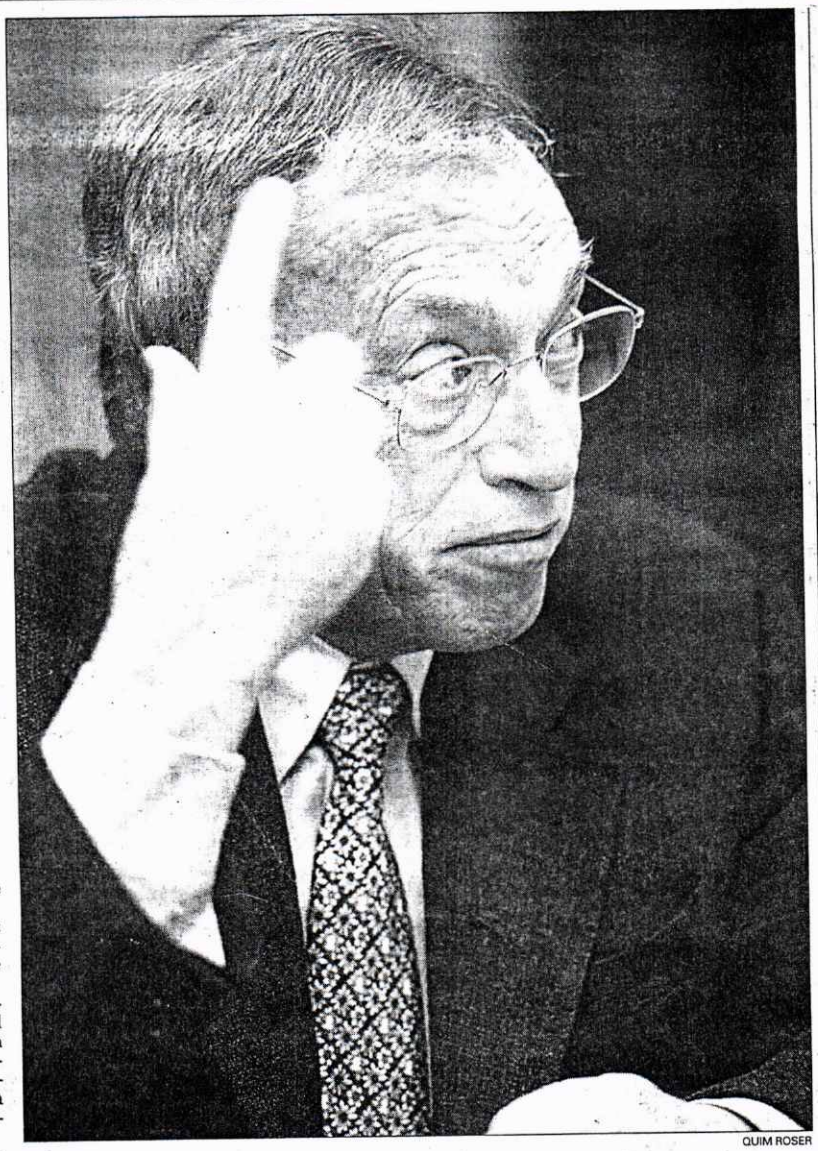
– Hi ha una opinió majoritària en aquest sentit, però no hem volgut precipitar res, perquè cadascú és cadascú. Hem de respectar que una persona trigui a decidir-se, però això no s'ha de fer en detriment de ningú. No podem estar esperant perquè finalment et digui que no i després hagis d'anar de pressa a veure què passa. S'haurà de decidir aviat.

– Quan surten llistes de candidats alternatius, el seu nom també ha aparegut...

– Sí, però amb mi que no hi pensin. Cadascú sap per a què serveix, i jo no serviria per a president de la Generalitat. Ja vaig tenir l'experiència de ministre.

– El PSC ha estat desagraït amb Joaquim Nadal?

– No. El PSC li ha agraït moltíssim que fos el candidat a les anteriors eleccions. Jo personalment li agraeixo immensament el seu esforç i he compartit i comparteixo amb ell algunes de les coses que diu quan a vegades protesta.

QUIM ROSER

Solé Tura sosté que la nova llei del català era innecessària.

«Hem evitat que la llei del català fos una catàstrofe»

– Vostè no era gaire partidari de la nova llei del català.

– No era necessària. La del 1983 és una magnífica llei, que es va fer tal com s'han de fer les coses, de comú acord. Va resoldre el gran problema que més por ens feia en aquell moment a tots els partits d'esquerres, que Catalunya no es dividís en dues comunitats lingüístiques. Ens feia un pànic terrible i es va resoldre bé.

– Una vegada aprovada i en vigor, com la veu?

– Hem fet el que hem pogut per evitar una catàstrofe. Tal com anava, es recuperava el problema que volíem evitar el 1983. Ha estat una aventura política d'alguns sectors de Convergència Democràtica.

– Per compensar el pacte amb el PP?

– I també alguns que volen fer mèrits i situar-se de cares a la futura successió. Ara bé això és un problema seu i no de la resta. Encara sort que l'hem apagat. El paper dels socialistes ha estat molt important en aquesta feina de transigir i de buscar punts d'acord. Ens podia haver portat a una divisió molt profunda i negativa.

– I com veu el secessionisme a València?

– Una autèntica bogeria. Tothom té clar que el català i el valencià són la mateixa llengua. Entre el valencià i el català que es parla a Tortosa hi ha una total concordància. Per tant, voler fer dues llengües separades pot tenir interessos polítics, però no té ni cap, ni peus.

«ETA ataca ara el PP perquè vol que hi hagi una confrontació entre dos nacionalismes radicals, l'espanyol de dretes i el basc violent»

«Felipe González ha de saber posar el seu prestigi al servei del partit, alhora que no l'ha de monopolitzar. I no és fàcil»